

1920-09-15

þÿ š Å À Á ¹ ± ° ì Â | Í » ± ¾ - ± Á . 7 0 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10005>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προσηλωτά υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ:
Ετήσια 12 Ετήσια 15
Εξαμηνιαία 6 Εξαμηνιαία 8
Τιμή έκαστου φύλλου τρέσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (19) ΑΡΙΘ. 74 (709).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρος),

τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1920.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΣ

Καθ' ὃ ἔτος ὁ Ἡράκλειος ἐξεστράτευε κατὰ τῶν πυρολάτρων Περσῶν, ἀπειλοῦντων τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς Αυτοκρατορίας καὶ ὁμοσυνων τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ (622) ἐν Ἀραβίᾳ ὁ προφήτης Μωάμεθ κηρύττει τὴν νέαν θρησκείαν ἐν Μέκκᾳ κατεδιώχθη ὑπ' αὐτῶν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἔφυγεν εἰς Μεδιανὰς ὅπου ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ πολλοὺς θιασώτας καὶ δι-οργανώσῃ τὴν πρώτῃν φάλαγγα, ἣτις ἐλαυνομένη ὑπὸ παραφόρου θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Μέκκας καὶ μετὰ τὴν ἀλυσὶν αὐτῆς ἐξώρμα εἰς τὴν κατάντησιν καὶ τὸν ἐξιο-λαμοῦν τοῦ κόσμου.

Τὸ παράγγελμα τοῦ Θεανθρώ-που πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἦτο ἵνα λόγῳ καὶ ἔργῳ κηρύττω-σι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ οὔτε πῆ-ραν οὔτε ῥάβδον φέροντες, καὶ ὁ-που δὲν θὰ ἐγίνοντο δεκτοὶ ν' ἀπομισθώσῃ τὸν κοινωτικὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπερχόμενοι ἀλλαχού.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ προφήτου Μω-άμεθ ἐξώρμησαν πάντοτε ἀπὸ τῆς Μεδιανᾶς ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τοῦτον καὶ τὸ παράγγελμα τοῦτο: «Ὁ ἀνοήτως εἰς τὸν ἰσλαμισμόν εἰνα πιστεύων ἄλλος τοῦ πῆγνους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θὰ λάβῃ τὴν ποινήν τῆς ἀσβεστίας καὶ θὰ κολασθῇ εἰς τὸ αἰώ-νιον πῦρ. Καλέσατε Ἰουδαίους καὶ Χριστιανούς νὰ δεχθῶσι τὸν ἰ-σλαμισμόν! Πολεμήσατε τοὺς ἐχ-θροὺς ἡμῶν ἐν τῷ ὕπερ τῆς θρη-σκείας ἀγῶνι.

«Τὸ ἔφος εἶναι ἡ κλεῖς τοῦ σῦ-ραντοῦ, μία δὲ ῥαντὶς αἵματος χυ-θεία ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, μία νύξ ἀγρυπνίας ὑπὸ τὰ πλά ὑπὲρ αὐ-τοῦ θὰ καταλογισθῶσι πρὸς τὸν φεῶς τῶν πιστῶν πλειότερον ἢ ὁδο μνητῶν νηστειᾶ καὶ προσευ-χῆ. Ὁ ἄπιστος ἐν τῇ μάχῃ θὰ τύχῃ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἡ-μαρτιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῇ ὁρχατῇ ἡ-μέρᾳ αἱ πληγαὶ του θὰ εἶναι λαμ-πραὶ καὶ ἐνδόξαι, ἀγγέλων καὶ χερουβὶμ πτέρυγες θὰ ἀντικατα-στήσωσι τὰ μέλη σου ἀπώλεσεν».

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐξηλωθὴ ἀπὸ τὸν πεπολιτισμένον τότε κό-σμον ὁπλοῦς καὶ ἀπόλεμος καὶ ἐγιναν τὴν ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀ-πειραγμένων μαρτύρων ὑπὲρ αὐ-τοῦ. Οἱ δῆμοι ἀπέκαμνον σφά-ζοντες χριστιανούς καὶ κατέλιπον ἀποκαζόμενοι καὶ αὐτοὶ τὴν θρη-σκείαν τὸν θυμῶν αὐτῶν. Αὐτὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἐλθεῖν ἡ μαρτυρικὴ τοῦ χριστιανισμοῦ πε-ρίοδος καὶ ἀρχαίει ἡ περίοδος τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου αὐτοῦ διὰ τῶν δυνάμεων. Τῶν δυνάμεων γίνεσθαι καὶ τὸν πόλεμον ἀλλὰ πρὸς ἄμυναν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Ὁ Ἡράκλειος ἐκστρατεύει κα-τὰ τῶν Περσῶν οὐκ πρὸς ὑπό-ταξιν καὶ ἐκχριστιανισμόν αὐτῶν ἀλλὰ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν χριστιανικῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας καὶ ἀπολύτρωσιν τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύ-μων Ζαχαρίου ἡγχαλωτισμένων ὑπ' αὐτῶν.

Τοὺς πυρολάτρας Πέρσας νικά κατὰ κράτος ὁ Ἡράκλειος ἐν αὐ-τῇ τῇ χώρᾳ αὐτῶν καὶ ἐπι-βάλλει ἐπισκοπὴν καὶ χριστιανικοὺς ὁρους εἰρήνης ἀρκεσύνει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν νομίμων ὁρίων τῆς Αυτοκρατορίας ἐν Ἀ-σίᾳ καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὃν ἀνεστήλωσε πάλιν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

Ὁ Χριστιανικὴ Αυτοκρατορία οὐδένποτε ἐπεδίωξε ἡ ἐπεχείρη-σε πολέμους ἐπιθετικούς καὶ κα-τακτητικούς κατὰ τῶν ὁμοθῶν χωρῶν καὶ τῶν γειτόνων λαῶν αὐ-τῆς, καὶ τὴν χριστιανικὴν θρη-σκείαν διέδιδε παρ' αὐτοῖς δι' ἁ-όπλων δόξας καὶ ἀπολέμων ἱερα-τοσύλων, τηροῦσα πιστῶς τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου ἐν τῷ κη-ρύγματι αὐτῶν.

Ἀποσπῶν τὸν ἀπὸ τῶν Περ-σῶν μέγιστον κινδύνον, ἡτοιμάει ὁ Ἡράκλειος νὰ ἐπανάβῃ εἰς Κ-πολιν καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλεῖς ἀποκαταστήσῃ ἐν τῇ Αυτοκρα-τορίᾳ τὴν ἐντελεστέαν περὶ πάν-τα διοίκησιν καὶ διακυβέρνησιν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν εὐθυμερίαν καὶ τὴν προόδον πάντων τῶν ἐν αὐ-τῇ λαῶν ἀνευ φυλετικῆς καὶ θρη-σκευτικῆς διακρίσεως.

Ἐν τοῖς τοῖς, ἐν τῇ χρόνῳ, ὁ χριστιανισμὸς κατανικᾷ τὸν μω-σαιοῖον καὶ κατέβαλλε τὸν ἐπι-φοβώτατον αὐτοῦ ἐχθρόν, ἡ ἀπὸ τῆς Μέκκας ἐξορμήσασα νέαν θρη-σκεία τοῦ Μωάμεθ ἠδυνήθη κατὰ τὸ ἱπταεὶς ἐκεῖνο διάστημα νὰ ἐ-ξαπλωθῇ διὰ τοῦ ἔφρου καὶ τοῦ αἵματος ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὑπερβῇ τὰ ὅρια ταύτης ἐξεχθρῶν ὡς θυρεὸν ὑπὸ τὸν πρῶτον διά-δοχον τοῦ Προφήτου τὸν Ἀβι-δάκ ἐἰς τὴν Περσίαν Ἀραβίαν, τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστί-νην.

Ὁ στρατηγὸς αὐτοῦ Ἀμρὸς κυριεύει τὴν Γάζαν τῷ 633 καὶ ἔτερος στρατηγὸς ὁ Καλέδ πο-λιοῦκε τὴν Λαμασκὸν τῷ 634. Περὶ τὴν πανάρχαιον ταύτην πό-λιν, τὸν «ὀφθαλμόν τῆς Ανατολῆς» συνήφθη ὁ πρῶτος πεισματάρχης ἀγῶν μετὰ τὸν Χριστιανισμόν καὶ Μωαμεθανισμόν. Ὁ Ἡράκλειος διατρίβει ἐν Συρίᾳ ἐξαλειφεί-ναι τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Αὐτὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἐλθεῖν ἡ μαρτυρικὴ τοῦ χριστιανισμοῦ πε-ρίοδος καὶ ἀρχαίει ἡ περίοδος τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου αὐτοῦ διὰ τῶν δυνάμεων. Τῶν δυνάμεων γίνεσθαι καὶ τὸν πόλεμον ἀλλὰ πρὸς ἄμυναν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

λέδ. Οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων αὐτῆς διεσπάρησαν τῆς κτελεῖς καὶ οἱ παραμένοντες ἐν αὐτῇ, ὁ-σοὶ δὲν ἐξισλαμίσθησαν, ὑπερ-βῆσαν εἰς τὸν κεφαλικὸν φάρον.

Αἱ πρῶται αὐταὶ δυσστασίαι διὰ τῶν Χριστιανισμῶν συγκρο-σῶσι πρὸς τὸν ἰσλαμισμόν ἐγέ-νοντο τὸ προοίμιον δεινότητων ἀδελφικῶν πολέμων οἵτινες δι-ήρκεσαν ὑπὲρ τὰ ὁκτακόσια εἰς ἔτη, ἀπέβησαν δὲ σὺν τῷ χρόνῳ πόλεμοι ὁμοῖοι καὶ αἰμυιηρό-τατοι, διότι ἡ ἡττα τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπάλων συνεπήγετο τὴν κατα-στροφὴν τῶν καταλαβανόμενων ἐχθρῶν χωρῶν καὶ τὴν ἐξόντω-σιν τῶν κατοίκων αὐτῶν. Τὰ με-τὰ σήμερον σωζόμενα ἐρεστιά πολυαριθμῶν πόλεων, ὅπου ἐτε-ξήχθησαν οἱ τρομερώτατοι οἱ πό-λεμοι ἐν Συρίᾳ ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τρανωτάτῃ μαρτυρίᾳ ἱ-στορικῇ.

Ὁ Σταυρὸς ἐν τέλει ὁ ἀνα-στηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου ἐ-πὶ τοῦ Γολγοθᾶ εἶδος κυριαρχοῦ-σαν τὴν ἡμισέληνον ἐπὶ τῆς Ἀγ-ίας Πόλεως καὶ τῷ 1153 ἐάλω ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τοῦ πε-ριφανεστάτου καὶ λαμπροτάτου ναοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐνεπαύ-η ἡ ἡμισέληνος ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ἡ ἡμισέληνος προήλασε διὰ τῆς Ἀφρικῆς διαπεραυνθεῖσα εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἐπὶ τῶν Ταβρὶ μέ-χρι τῆς Πικτανίας ἐν Γαλλίᾳ, καὶ πρὸς βορρᾶν—μέχρι αὐτῆς τῆς Βιέννης. Ἀπὸ τοῦ μεσοσηρῆμα-τος δυνάμει ἐκείνου ἤρξατο ἡ φο-ρὰ αὐτῆς πρὸς τὴν δύσιν καὶ ἐξε-στοπίσθη ἀπὸ τῆς Ἑσπερίας Ἑθ-ρώπης εἰς τὴν Ἀφρικὴν παρέμει-νε δὲ ἐν τῇ Νοτιανατολικῇ Ἑθ-ρώπῃ διὰ πολλὰς ἡμετέρας, ἀλλὰ διετηρήθη κυριαρχοῦσα τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, μετὰ τῶν δύο ἐνδόξων πόλεων τῆς Κωνσταν-τινουπόλεως καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις δι-έσεισεν ἐν θεμελίῳ τὴν Τουρκι-κὴν Αυτοκρατορίαν καὶ ἡ Ὀρθό-δοξος Ρωσία συνέχισε τὴν κατὰ τὸν ἰσλαμισμόν πόλεμον τῆς Ἑλληνικῆς Αυτοκρατορίας. Ἡ θεία Νέμεσις ἤρξατο ἰδίᾳ τῆς ἐ-πανορθώσεως διὰ τοῦ συμμάχου πόλεμον τῶν Χριστιανικῶν κρα-τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου τῷ 1912 διὰ τὰ ὅρια τῆς Ἑβρωπῆ-κῆς Τουρκίας περιεστράφησαν πρὸς σιγμὴν μέχρι Τσατάλτσας, καὶ ἐξετάθησαν πάλιν—μέχρι Ἀδρια-νουπόλεως ἕνεκα τοῦ προκληθέν-τος πολέμου ὑπὸ τῶν τριῶν ἁλ-λων Συμμάχων, κατὰ τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ τῷ 1911 ἔκτραγος μέγας Ἑβρωπαικὸς πόλεμος μετὰ τῶν μεγαλειτέρων Χριστιανικῶν Ἀν-τάρμων ἐν Ἑβρωπῇ παρέχεν εἰς τὴν Τουρκικὴν Αυτο-κρατορίαν ἵνα ἐπυσιώσῃ τὰς ἀπὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων πληγὰς αὐτῆς καὶ ἀναλάβῃ νὰ ἀδύναμεις καὶ νέαν ἀκμὴν τὸς κράτος Ἀσιατικόν.

Ἐλκεν δυνάμεις ἰσχυροῦσι παρὰ τοῖς Νεοτούρκους ὁ γερμανικὸς ἱμπεριαλισμὸς καὶ εἶχε θαμβώσει αὐτοὺς ἡ σιλοβουα πανοπλία τῆς στρατοκρατουμένης Γερμανίας, καὶ ἠνῶσαν τὰς ἐχθρὰς τῆς Τουρκίας μέχρι τέλους, καὶ ἡ Τουρκία ἔδει νὰ ὑπεμνήτῃ τὰς συνέπειας τῆς κατα-στρεπτικῆς ἡττῆς αὐτῆς μετὰ τῶν συμμάχων τῆς.

Ὁ Ἑβρωπαικὸς πόλεμος οὐδε-μίαν εἶχεν ἡθικὴν ἥμισα δὲ θρη-σκευτικὴν ἀφρημίν, ἀλλὰ μόνον τὴν κοσμικὴν ἐπικρατείαν ἀνὰ τῶν ὁφθίων καὶ διεξήχθη κατὰ τῶν ὁμοίων τοῖς μᾶλλον βαρβάρους λαοῖς. Ἡ ἀνάμεικτος δυνάμεις τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον ὡς ἐκπροσώ-πον καὶ τοῦ Μωαμεθανικοῦ κό-σμου, προσέδωκεν εἰς τὸν ὁμῶν καὶ ἄγρον τοῦτον πόλεμον. καὶ σημασίαν θρησκευτικὴν, καὶ ἡ ἄλως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ στρατηγοῦ Ἀλεμπε ἐ-χαριετώθη ὡς νίκη τοῦ Σταυροῦ κατὰ τῆς ἡμισέληνον, συνετι-γομένη καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν πάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Μω-αμεθανικῆς κυριαρχίας.

Πολλὴ ἀμφιβολία ὅμως εἶναι ἡ νίκη αὐτῇ τοῦ Σταυροῦ ἐκείνον ἐπὶ τοῦ ὁλοῦ τῆς Ἀγ. Σοφίας ἀσάλευτος ἡ ἐνέκρησις ἡ ἡμισέληνος καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῆς Πα-λαιστίνης καθίσταται ἡ ἐθνικὴ ἰσότης τῶν Ἰουδαίων τῶν μᾶλλον ἀ-διαλλάκτων καὶ ἀδυσωπῶν ἐ-χθρῶν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς χρι-στιανικῆς πίστεως.

Ὁπωσδήποτε ἡ Ἑλληνικὴ φυ-λὴ ὡς ποτὶ ὁ λεγόμενος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Ἡρακλείου, τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ κε-φαλῆς ἔχουσα ἀνέλαβε πάλιν τὴν ἡγεμονίαν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀ-νατολίᾳ καὶ ἀποκαταστάσας ἐν τῇ προσηνικῇ κληρονομίᾳ αὐτῆς ἀ-ποσκοπεῖ κυριώτατα τὴν ἀποκατά-στασιν ἐν αὐτῇ τῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν λαῶν ἀνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως καὶ τὴν πνευματικὴν προόδον καὶ τὴν ὁλικὴν εὐθυμερίαν αὐτῶν.

Ὁ Ἑβρωπαικὸς πόλεμος οὐδε-μίαν εἶχεν ἡθικὴν ἥμισα δὲ θρη-σκευτικὴν ἀφρημίν, ἀλλὰ μόνον τὴν κοσμικὴν ἐπικρατείαν ἀνὰ τῶν ὁφθίων καὶ διεξήχθη κατὰ τῶν ὁμοίων τοῖς μᾶλλον βαρβάρους λαοῖς. Ἡ ἀνάμεικτος δυνάμεις τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον ὡς ἐκπροσώ-πον καὶ τοῦ Μωαμεθανικοῦ κό-σμου, προσέδωκεν εἰς τὸν ὁμῶν καὶ ἄγρον τοῦτον πόλεμον. καὶ σημασίαν θρησκευτικὴν, καὶ ἡ ἄλως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ στρατηγοῦ Ἀλεμπε ἐ-χαριετώθη ὡς νίκη τοῦ Σταυροῦ κατὰ τῆς ἡμισέληνον, συνετι-γομένη καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν πάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Μω-αμεθανικῆς κυριαρχίας.

Πολλὴ ἀμφιβολία ὅμως εἶναι ἡ νίκη αὐτῇ τοῦ Σταυροῦ ἐκείνον ἐπὶ τοῦ ὁλοῦ τῆς Ἀγ. Σοφίας ἀσάλευτος ἡ ἐνέκρησις ἡ ἡμισέληνος καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῆς Πα-λαιστίνης καθίσταται ἡ ἐθνικὴ ἰσότης τῶν Ἰουδαίων τῶν μᾶλλον ἀ-διαλλάκτων καὶ ἀδυσωπῶν ἐ-χθρῶν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς χρι-στιανικῆς πίστεως.

Ὁπωσδήποτε ἡ Ἑλληνικὴ φυ-λὴ ὡς ποτὶ ὁ λεγόμενος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Ἡρακλείου, τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ κε-φαλῆς ἔχουσα ἀνέλαβε πάλιν τὴν ἡγεμονίαν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀ-νατολίᾳ καὶ ἀποκαταστάσας ἐν τῇ προσηνικῇ κληρονομίᾳ αὐτῆς ἀ-ποσκοπεῖ κυριώτατα τὴν ἀποκατά-στασιν ἐν αὐτῇ τῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν λαῶν ἀνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως καὶ τὴν πνευματικὴν προόδον καὶ τὴν ὁλικὴν εὐθυμερίαν αὐτῶν.

Ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ Ἡμισέλη-νος ἀπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ μακραί-ωνος ἐχθρότητος θὰ δύνανται ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ καὶ τιμῇ πα-ραλλήλως καὶ ἐλευθέρως νὰ ἵνα-σκάσῃ τὴν εὐεργετικὴν ἐπὶ τῶν οἰ-κείων λαῶν ἐπίδρασιν ἀνυποψίες τούτους πνευματικῶς καὶ ἡθικῶς καὶ προάγοντες ἐν πάσῃ εὐθυμερίᾳ καὶ προόδῳ. Ἐν τῇ Κορανίᾳ τοῦ Προφήτου πολλὰι ἀπαρχαίαι δια-τίθεαι καὶ ἐντολαὶ ἀπαγορεύουσαι τὴν ἀλληλεγγυήν καὶ τὴν συνευ-γασίαν τῶν λαῶν ἐπὶ κοινῷ ἀγα-θῷ ἐν κοινῇ καὶ πρώτῃ τοῦ Ἑβ-ραϊκοῦ ἐντολῇ τυγχάνει «ἡ ἡ-γάπη καὶ τὸς ἀδελφούς».

ὑπὸ τοῦτο πνεῦμα καθαρῶς Χριστιανικὸν καὶ Ἑβραϊκὸν οἱ Πανελλήνιοι ἐορτάζοντες τὴν ἐπέ-τειον τῆς Ἀναστηλώσεως τοῦ Τι-μίου Σταυροῦ καὶ πανηγυρίζον-τες τὴν ἀποκαταστάσιν εἰρή-νης, μακράων δὲ καὶ πολυνέδο-

ξος ἐθνικὴ ἱστορία ἐγγυᾶται καὶ ἐπιβεβαιῶν τὸν ἐλευθέρων καὶ φι-λάνθρωπων καὶ εὐγενῆ ἐν πάσῃ χαρακτηριστῆρα τῆς φυλῆς ἡμῶν, ὥστε ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπικρατείᾳ ὑπάρ-χοντες παντοῖοι λαοὶ νὰ εἶσι βέ-βαιαι περὶ τῆς ἰσονομίας, ἰσοπο-λίτειας καὶ ἀπολύτου δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ.

ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Σταυ-ροῦ ἰσχύει πάντοτε ἡ ἐπαγγελία τοῦ ἰσοποσκόλου Μ. Κωνσταντι-νου.

«Εἰρηγενέιν σου τὸν λαὸν καὶ ἀσπασατοῦν μὲν ἐν ἐπιθυμῷ ὑπὲρ τοῦ κοινῷ τῆς οἰκουμένης καὶ τοῦ πάντων ἀνθρώπων χρηρίμου. Ὅμοίαν τοῖς πιστεύουσιν οἱ πλα-νόμενοι χαίροντες λαμβανέσων εἰρήνης τε καὶ ἡσυχίας ἀπόλαυσιν. Αὐτῇ γὰρ ἡ τῆς κοινότητος ἐπα-νδρώσεως καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμό-νιαν ἀγαγεῖν ὁδὸν ἰσχύει. Μηδεὶς τὸν ἑαυτοῦ παρνεύσῃται ἕκαστος ὁ-περ ἡ ψυχὴ βούλεται τοῦτο καὶ κρατεῖται».

«Εἰρηγενέιν σου τὸν λαὸν καὶ ἀσπασατοῦν μὲν ἐν ἐπιθυμῷ ὑπὲρ τοῦ κοινῷ τῆς οἰκουμένης καὶ τοῦ πάντων ἀνθρώπων χρηρίμου. Ὅμοίαν τοῖς πιστεύουσιν οἱ πλα-νόμενοι χαίροντες λαμβανέσων εἰρήνης τε καὶ ἡσυχίας ἀπόλαυσιν. Αὐτῇ γὰρ ἡ τῆς κοινότητος ἐπα-νδρώσεως καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμό-νιαν ἀγαγεῖν ὁδὸν ἰσχύει. Μηδεὶς τὸν ἑαυτοῦ παρνεύσῃται ἕκαστος ὁ-περ ἡ ψυχὴ βούλεται τοῦτο καὶ κρατεῖται».

«Εἰρηγενέιν σου τὸν λαὸν καὶ ἀσπασατοῦν μὲν ἐν ἐπιθυμῷ ὑπὲρ τοῦ κοινῷ τῆς οἰκουμένης καὶ τοῦ πάντων ἀνθρώπων χρηρίμου. Ὅμοίαν τοῖς πιστεύουσιν οἱ πλα-νόμενοι χαίροντες λαμβανέσων εἰρήνης τε καὶ ἡσυχίας ἀπόλαυσιν. Αὐτῇ γὰρ ἡ τῆς κοινότητος ἐπα-νδρώσεως καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμό-νιαν ἀγαγεῖν ὁδὸν ἰσχύει. Μηδεὶς τὸν ἑαυτοῦ παρνεύσῃται ἕκαστος ὁ-περ ἡ ψυχὴ βούλεται τοῦτο καὶ κρατεῖται».

ΑΙ ΒΑΡΥΣΕΜΑΝΤΟΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΟΥ ΛΟ'Υ'Α ΤΖΩΡΙΖ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατ' ἀποσπάσματα ἡ ἀδελφότης πε-ρὶ τῆς πολλῆς ἐδουλομένης καὶ με-χρι τοῦδε ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ αἱ βαρυσέμαντοι δηλώσεις τοῦ βρετανικοῦ πρωθυπουργοῦ Δεβίδ Τζώρτζ, δὲ ὡς καθορίζεται ἡ ἐπ-εξῆς πολιτικὴ τῆς Μ. Βρετανίας ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολίᾳ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐρχομεν ἡδὴ αὐτὴν τὴν ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου κείμενων τῶν δηλώ-σεων τούτων, κατατεθέν ἐν ἑλ-ληνικῇ μετὰφράσει εἰς τὸν προεδρι-όν τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, καὶ ἀναδημοσιεύομεν αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀ-πικοῦ τύπου.

ΛΟ'Υ'Α ΤΖΩΡΤΖ.—Τόσα ἐκ τῶν περηνόμενων τῆς ἐν Σαῦ Σινδισμῶ-ντος ἐγγένου ἡδὴ γνωστὰ εἰς τὸν κοινόν, ὥστε ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχη-ν ἄλλων πρὸς ἀντιθέσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Πράγματι οὐδεμία ἄλλη δι-εθνὴς Συνδιάσκεψις συνεκροτήθη, ἥ οὐ μόνον αἱ ἀποφάσεις, ἀλλὰ καὶ αὐ-ται αἱ ἀντιθέσεις τῶν ἐνέφρων ἐδη-μοσιεύθησαν ἐν τῷ τύπῳ ὅσον αἱ τῆς ἐπὶ ἡμεῖς Συνδιάσκεψις, ἐπ' ὧν ἐ-λεβήθησαν νὰ ἐπιστήσῃ ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐν πρώτῳ ἡδὴ ὡς εἶπα τινὰ ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ Τουρ-κικοῦ ζητήματος καὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως. Ἡ Τουρκικὴ ἀπά-ντησις (εἰς τὸν ὅρον τοῦ Σαν Ρεμο) ἐπιδεικνύει πρὶν ἢ συνέλθωμεν ἐν Σαῦ, οἱ δὲ Σύμμαχοι ἀπεφάσαν ὅπως ἐμ-μεινόμεν οὐσιαστικῶς εἰ, τὸς ἥδη κοινοποινῶμεν τῇ Τουρκίᾳ ὅπως, με-μὴν μόνον σημαντικῆς ἐξαιρέσεως, ἡμε-τοῦ νὰ δεχθῶμεν ὅπως ἡ Τουρκία ἐ-χῇ ἐν ἀντιπροσώπῳ νὰ εἴη ἐπιτρο-πὴ τῶν Σιενῶν Ἐξαρῶν τοῦ σῆ-εου τοῦτου, οὕδε αὐτὴν ὁδοι-τροποποιήσῃ τῶν ὁμῶν ἐγγένου. Ἡ Β-ουλὴ τῶν ὁμῶν ἐπὶ τῶν ἀποφάσε-σι γενικῆς θέσεως τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος.

Τὴν τελευταίαν φωνὴν καθ' ἡ-μῶν αἱ ἀφ' ἧς τὴν Βουλὴν περὶ Τουρ-κίας, ἡ καὶ οὐσιαστικῶς τῆς ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀποφάσεως, ἡμεῖς δὲ ἀντανα-στῶμεν περὶ αὐτῆς. Ὁ Μ. Βρετανὸς Κεραὶ ἐφάρτετο ὡς βαδίζων μετὰ με-γάλων δυνάμεων πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Συμμάχων ἐκ Μ. Ἀσίας. Ἐπὶ αὐτῷ δὲ ὡς κινδυνεύουσα καὶ αὐτὴ ἡ Κων-σταντινουπόλις. Τὴν γ' ὡμῶν τὴν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεως οὐδένποτε συνεμ-βλήθη. Τότε συνεκλήθη μετὰ τοῦ κ. Βεντσελ, τοῦ διακε-ρμένου ἀρ-χιεποῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐλ-λεν ἐλθῇ εἰς Λονδίνον. Ἡ Ἑλλάς

ἔχεν ἱκανὸς δυνάμεις ἀκόμη ὑπὸ τὰ ὁπ' αἱ καὶ μᾶς, ἐχόν ἐπὶ τὰ στρα-τεύματα ταῦτα δὲν ἦσαν καὶ μεγάλης ἀξίας, ἐνθ' ἂν οἱ Τούρκοι ἐπεί-ροντο ὡς παρὰ πολλοὺς ἐπιπορευο-μένους ἐπὶ τὸν Μουσταφᾶ Κεραὶ. Μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν τοῦ ζητή-ματος ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις κατέ-ληκεν εἰς τὸ συμπέρασμα δι' ἡ καλλί-στην λύσιν θὰ ἦτο νὰ χρησιμοποιοῦσθαι αἱ δυνάμεις, αἱ διετέθεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως, ἐξηκολούθη δὲ καὶ ἡ συναίεσις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Περὶ τὸν

ΕΠΕΞΕΛΕΞΑΝΤΟ ΤΗΝ
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ